

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
ЛДП ЛСВ СДА Санџака
4. март 2019. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

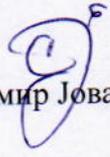
ПРИМЉЕНО: 04.03.2019

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	011-374	/	19

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИЦИ

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1. Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О РЕГИСТРОВАНИМ ИСТОПОЛНИМ ЗАЈЕДНИЦАМА, с предлогом да се сходно члану 167. Пословника Народне скупштине донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Чедомир Јовановић

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О РЕГИСТРОВАНИМ ИСТОПОЛНИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

І УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се основна начела и појам регистрованих истополних заједница, поступак и услови за регистрацију истополних заједница, дејства и правне последице регистрације и начин престанка регистрованих истополних заједница.

Регистрована истополна заједница

Члан 2.

Регистрована истополна заједница, односно регистровано партнерство, је заједница живота два пунолетна лица истог пола (две жене или два мушкарца), која су регистровала свој грађански партнерски однос пред надлежним органом јавне власти у складу са одредбама овог закона.

Начела

Члан 3.

- (1) Регистровано партнерство се заснива на начелима равноправности, поштовања достојанства и међусобног помагања и уважавања регистрованих партнера.
- (2) Родни идентитет партнера се поштује и штити.
- (3) Забрањена је свака дискриминација, непосредна и посредна, на основу регистрованог партнерства и сексуалне оријентације партнера.

Заштита од породичног насиља

Члан 4.

- (1) Сваки регистровани партнер има право на заштиту од насиља у породици.
- (2) Регистровани партнери, односно бивши регистровани партнери, имају статус члана породице и уживају исту заштиту од насиља у породици као супружници, односно бивши супружници, у складу са одредбама о заштити од насиља у породици Породичног закона, Кривичног законика и других закона.

II. УСЛОВИ ЗА РЕГИСТРАЦИЈУ ИСТОПОЛНИХ ЗАЈЕДНИЦА

Истоветност полова, изјава воље и надлежност

Члан 5.

Истополна заједница региструје се давањем изјава воља два лица истог пола пред матичарем.

Заједница живота

Члан 6.

Истополна заједница се региструје у циљу остваривања заједнице живота два лица истог пола.

Сметње за регистрацију истополне заједнице

Члан 7.

(1) Истополна заједница се не може регистровати ако постоји једна од следећих сметњи:

- ако једно од лица није способно за расуђивање;
- ако је једно од лица млађе од 18 година;
- ако се једно лице већ налази у регистрованој истополној заједници или у браку;
- ако се ради о лицима који се налазе у крвном сродству у правој линији или у побочној линији до четвртог степена сродства, односно у првом степену праве линије тазбинског сродства;
- ако се ради о лицима између којих постоји однос усвојења, старатељства или хранитељства;
- ако не постоји слободна воља једног од партнера.

(2) Два лица могу регистровати истополну заједницу ако је један од њих држављанин Републике Србије.

Сходна примена других закона

Члан 8.

На сва питања везана за услове за регистрацију истополне заједнице, која нису уређена овим законом, сходно ће се примењивати одредбе Породичног закона.

III ПОСТУПАК РЕГИСТРАЦИЈЕ

Подношење захтева

Члан 9.

- (1) Лица која намеравају да региструју истополну заједницу подносе усмени или писмени захтев за регистрацију матичару општине на чијој територији желе да се региструју.
- (2) О усменом захтеву матичар из става 1. овог члана сачињава записник.
- (3) Уз захтев за регистрацију, партнери прилажу доказ о држављанству и извод из матичне књиге рођених, а страни држављанин путну исправу или личну карту за странце.
- (4) Партнер који је раније био у браку или регистрованој истополној заједници, подноси и доказ да је претходни брак, односно истополна заједница престала, осим ако је ова чињеница уписана у матичну књигу рођених, односно регистар истополних заједница.
- (5) Партнер који је страни држављанин прилаже писани доказ да није у брачној заједници односно другом регистрованом партнерству, који признаје правни поредак Републике Србије.

Разматрање захтева

Члан 10.

- (1) Матичар коме је поднет захтев из члана 9. став 1. овог закона, проверава да ли су испуњени сви услови за регистрацију који су предвиђени овим законом.
- (2) Ако утврди да нису испуњени услови из става 1. овог члана, матичар је дужан да у року од 8 дана донесе писмено решење о одбијању захтева за регистрацију.
- (3) Жалбу против решења из става 2. овог члана, партнери подносе министарству надлежном за породичну заштиту у року од 15 дана од дана пријема решења.

Чин регистрације

Члан 11.

- (1) Ако утврди да су испуњени услови за регистрацију из става 1. члана 10. овог закона, матичар у договору са партнерима заказује дан и час регистрације.
- (2) Пре него што позове будуће partnere да дају изјаве, матичар их упознаје са правним последицама регистрације истополне заједнице.

- (3) Чин регистрације се обавља у службеним просторијама матичара у присуству будућих партнера и два пунолетна пословно способна сведока.
- (4) Матичар може дозволити да се чин регистрације обави на другом месту ако за то постоје оправдани разлози, ако се обезбеде услови у погледу свечаног изгледа просторије и ако се тиме не вређа достојанство чина регистрације.
- (5) Пошто утврди идентитет будућих партнера и сведока, матичар узима усмене изјаве партнера о престанку на регистрацију истополне заједнице, а затим проглашава да је истополна заједница регистрована.
- (6) Регистрована истополна заједница уписује се у матичну књигу рођених и регистар истополних заједница, што партнери, сведоци и матичар потврђују својим потписима у регистру.
- (7) Извод из регистра истополних заједница матичар уручује регистрованим партнерима одмах након потписивања у регистру.

Достављање извештаја о регистрованом партнерству

Члан 12.

- (1) Ако је место рођења партнера различито од места регистрације истополне заједнице, матичар без одлагања доставља извештај о регистрацији надлежном органу општине на којој је партнер рођен.
- (2) Ако је партнерство регистровао страни држављанин, матичар без одлагања доставља извештај о регистрованој истополној заједници министарству надлежном за послове правосуђа, које на основу достављеног извештаја обавештава о регистрованој истополној заједници дипломатско-конзуларно представништво земље чији је он држављанин.
- (3) Министарство надлежно за послове правосуђа не доставља обавештење из става 2. овог члана ако је страни држављанин који је регистровао истополну заједницу захтевао да се ово обавештење не достави дипломатско-конзуларном представништву земље чији је он држављанин.
- (4) Захтев из става 3. овог члана регистровани партнер оправдава тврдњом да би у земљи чији је држављанин могао бити изложен прогону или другим тешким последицама због регистравања истополне заједнице.
- (5) Захтев из става 3. овог члана регистровани партнер предаје непосредно матичару након чина регистрације, а матичар је обавезан да га достави надлежном министарству заједно са изводом из регистра.

Регистар истополних заједница

Члан 13.

- (1) Регистар истополних заједница оснива и води матична служба општинске управе.
- (2) Министарство надлежно за породичну заштиту прописује услове и начин вођења регистра истополних заједница у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Сходна примена других закона

Члан 14.

На сва питања везана за поступак регистрације истополне заједнице, која нису уређена овим законом, сходно ће се примењивати одредбе Породичног закона.

IV ДЕЈСТВА И ПРАВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ РЕГИСТРОВАНОГ ПАРТНЕРСТВА

Општа права и обавезе

Члан 15.

- (1) Регистровани партнери споразумно и заједнички одлучују о свим питањима од значаја за регистровану истополну заједницу.
- (2) Регистровани партнери имају право на поштовање приватног и породичног живота, а посебно право на одржавање личних међусобних односа и на међусобно заједништво.
- (3) Регистровани партнери имају обавезу да се међусобно помажу и пружају сву потребну негу и помоћ у случају болести.
- (4) Регистровани партнери имају право на одржавање личних односа и са малолетном децом другог регистрованог партнера са којима их везује посебна блискост, осим ако ово право није ограничено судском одлуком.

1. Издржавање

Право на међусобно издржавање регистрованих партнера

Члан 16.

- (1) Регистровани партнери су дужни да се узајамно издржавају.
- (2) Регистровани партнер који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог партнера сразмерно његовим могућностима.

(3) Право на издржавање нема партнер који је у време склапања ништавог или рушљивог регистрованог партнерства знао за узрок ништавости односно рушљивости, док обавезу издржавања нема партнер за кога би прихватање захтева за издржавање представљало очигледну неправду.

Право на издржавање у односу према пасторцима

Члан 17.

(1) Малолетно дете једног регистрованог партнера има право на издржавање и од другог регистрованог партнера, осим ако је регистрована истополна заједница престала поништењем или раскидом.

(2) Регистровани партнер који је неспособан за рад, а нема довољно средстава за издржавање, има право на издржавање од пунолетног детета другог регистрованог партнера сразмерно његовим могућностима, осим ако би прихватање захтева за издржавање представљало очигледну неправду за пасторка.

Критеријуми за одређивање издржавања

Члан 18.

(1) Издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања.

(2) Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, као и других околности од значаја за одређивање издржавања.

(3) Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, као и других околности од значаја за одређивање издржавања.

(4) Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом.

Начин одређивања и висина издржавања

Члан 19.

(1) Издржавање се одређује у новцу, а може бити одређено и на други начин, према споразуму партнера.

(2) Издржавање може бити одређено у фиксном месечном новчаном износу или у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, у ком случају проценат не може бити мањи од 15% нити већи од 50% редовних

месечних новчаних примања дужника издржавања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање.

(3) Висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Трајање издржавања

Члан 20.

- (1) Издржавање може трајати одређено или неодређено време.
- (2) Издржавање регистрованог партнера не може трајати дуже од пет година након престанка регистрованог партнерства, а изузетно се може продужити уколико постоје нарочито оправдани разлози који спречавају регистрованог партнера повериоца издржавања да ради.

Престанак издржавања

Члан 21.

- (1) Издржавање престаје када истекне време трајања издржавања, као и смрћу повериоца или дужника издржавања.
- (2) Издржавање може да престане када поверилац издржавања стекне довољно средстава за издржавање, односно када дужник издржавања изгуби могућност за давање издржавања или давање издржавања постане за њега очигледно неправично.
- (3) Након престанка регистрованог партнерства, обавеза издржавања престаје кад поверилац издржавања склопи брак, заснује ванбрачну заједницу или региструје нову истополну заједницу.

Сходна примена других закона

Члан 22.

На сва питања везана за издржавање која нису уређена овим законом, сходно се примењују одредбе Породичног закона.

2. Имовински односи

Облици имовине

Члан 23.

Имовина регистрованих партнера може бити заједничка и посебна имовина.

Посебна имовина

Члан 24.

- (1) Сваки регистровани партнер самостално управља и располаже својом посебном имовином коју чини имовина коју је стекао пре регистрања истополне заједнице, као и имовина коју је стекао у току трајања регистрованог партнерства деобом заједничке имовине, односно наслеђем, поклоном или другим доброделим правним послом.
- (2) Ако је током трајања регистрованог партнерства дошло до незнатног увећања вредности посебне имовине једног партнера, други партнер има право на потраживање у новцу сразмерно свом доприносу.
- (3) Ако је током трајања регистрованог партнерства дошло до знатног увећања вредности посебне имовине једног партнера, други партнер има право на удео у тој имовини сразмерно свом доприносу.

Заједничка имовина

Члан 25.

- (1) Имовина коју су регистровани партнери стекли радом у току трајања регистрованог партнерства представља њихову заједничку имовину.
- (2) Регистровани партнери могу своје имовинске односе уредити другачије уговором о посебном режиму имовине у регистрованом партнерству.
- (3) Имовина стечена игром на срећу у току трајања регистрованог партнерства представља заједничку имовину, осим ако партнер који је остварио добитак не докаже да је у игру уложио посебну имовину.
- (4) Имовина стечена коришћењем права интелектуалне својине у току трајања регистрованог партнерства представља заједничку имовину.

Управљање и располагање заједничком имовином

Члан 26.

- (1) Заједничком имовином регистровани партнери управљају и располажу заједнички и споразумно.
- (2) Сматра се да послове редовног управљања регистровани партнер увек предузима уз сагласност другог партнера.
- (3) Регистровани партнер не може располагати својим уделом у заједничкој имовини нити га може оптеретити правним послом међу живима.

Упис у јавни регистар

Члан 27.

- (1) Сматра се да су регистровани партнери извршили деобу заједничке имовине ако су у јавни регистар права на непокретностима уписана оба партнера као сувласници на опредељеним уделима.
- (2) Сматра се да је упис извршен на име оба партнера и када је извршен на име само једног од њих, осим ако након уписа није закључен писмени споразум партнера о деоби заједничке имовине односно уговор о посебном режиму имовине у регистрованом партнерству (из члана 30. овог закона) или је о правима партнера на непокретности одлучивао суд.

Деоба заједничке имовине

Члан 28.

- (1) Деоба заједничке имовине може се вршити за време трајања регистрованог партнерства и после његовог престанка.
- (2) Регистровани партнери могу вршити поделу заједничке имовине закључењем споразума о деоби заједничке имовине који мора бити оверен код надлежног суда.
- (3) Ако не постоји могућност споразума деобу имовине врши суд (судска деоба), у ком случају се сходно примењују одредбе Породичног закона о деоби заједничке имовине.

Одговорност за обавезе

Члан 29.

- (1) За сопствене обавезе преузете пре или након закључења регистрованог партнерства одговара партнер који их је преузео својом посебном имовином, као и својим уделом у заједничкој имовини.
- (2) За обавезе преузете ради подмирења потреба заједничког живота у регистрованом партнерству одговарају, партнери солидарно својом заједничком и посебном имовином.
- (3) Партнер који је из своје посебне имовине подмирио заједничку обавезу има право на накнаду од другог партнера сразмерно његовом уделу у заједничкој имовини.

Уговор о посебном режиму имовине

Члан 30.

- (1) Регистровани партнери могу своје имовинске односе на постојећој или будућој имовини уредити закључењем уговора о посебном режиму имовине у регистрованом партнерству.
- (2) Уговор из става 1. овог члана мора бити закључен у писменом облику и мора бити оверен од стране судије, који је дужан да пре овере регистрованим партнерима прочита уговор и упозори их да се њиме искључује законски режим заједничке имовине.
- (3) Ако се уговор односи на непокретности уписује се у јавни регистар права на непокретностима.

Сходна примена других закона

Члан 31 .

На сва питања везана за имовинске односе регистрованих партнера која нису уређена овим законом, сходно се примењују правила Породичног закона.

3. Наслеђивање

Право на наслеђивање

Члан 32.

Регистровани партнер има право наслеђивања под истим условима као брачни друг, према општим правилима о наслеђивању.

Губитак права на наслеђивање

Члан 33.

- (1) Регистровани партнер губи право законског наслеђивања:
 - ако је оставилац поднео тужбу за раскид регистрованог партнерства, а после његове смрти се утврди да је тужба била основана;
 - ако је његово регистровано партнерство са оставиоцем поништено после оставиочеве смрти, а из разлога који су партнеру били познати у тренутку закључења регистрованог партнерства;
 - ако је његова заједница живота са оставиоцем трајно престала његовом кривицом или у споразуму са оставиоцем.

4. Право на накнаду штете

Члан 34.

У случају смрти или нарочито тешког инвалидитета једног регистрованог партнера, други регистровани партнер има право на накнаду нематеријалне штете односно правичну новчану накнаду за претрпљене душевне болове због смрти или нарочито тешког инвалидитета блиског лица, према општим правилима о накнади штете.

5. Право на пореско ослобођење

Члан 35.

У правним пословима између регистрованих партнера, сходно се примењују правила о ослобођењу од обавезе плаћања пореза на пренос апсолутних права која важе за однос између брачних другова.

6. Права у случају болести

Члан 36.

У случају болести једног регистрованог партнера, други партнер има право да буде обавештен о његовој болести и здравственом стању, току лечења и другим чињеницама које се тичу здравственог стања, право да учествује у доношењу одлука у погледу избора медицинског третмана, као и право да га посећује у току болничког лечења, у складу са законом.

7. Права из пензијског, здравственог, и социјалног осигурања

Члан 37.

Регистровани партнери уживају сва законом одређена права из пензијског, здравственог и социјалног осигурања као и супружници у браку.

8. Права у току кривичног поступка и извршења кривичних санкција

Члан 38.

Ако је регистровани партнер учесник у кривичном поступку или се налази на издржавању казне затвора или мере безбедности, други регистровани партнер има сва права као и брачни друг, у складу са одредбама Кривичног законика, Законика о кривичном поступку и Закона о извршењу кривичних санкција.

V ПРЕСТАНАК РЕГИСТРОВАНОГ ПАРТНЕРСТВА

1. Начини престанка

Смрт партнера, поништење и раскид

Члан 39.

- (1) Регистровано партнерство престаје смрћу партнера, поништењем и раскидом.
- (2) Регистровано партнерство престаје поништењем и раскидом на дан правноснажности пресуде о поништењу, односно раскиду.
- (3) Регистровано партнерство престаје поништењем ако је ништаво или рушљиво, у складу са овим законом.

Ништавост

Члан 40.

Регистровано партнерство је ништаво:

- ако је приликом закључења један партнер био малолетно лице;
- ако изјаве воље партнера нису биле потврдне или ако регистровано партнерство није закључено на начин предвиђен овим законом;
- ако није склопљено у циљу остваривања заједнице живота партнера, осим ако је заједница живота партнера накнадно успостављена;
- ако је склопљено за време трајања ранијег брака или регистрованог партнерства једног партнера, осим ако су ранији брак или раније регистровано партнерство у међувремену престали;
- ако га је склопило лице неспособно за расуђивање, осим ако је ово лице накнадно постало способно за расуђивање, у ком случају је регистровано партнерство рушљиво;
- ако су га међусобно склопили крвни, адоптивни или тазбински сродници између којих није дозвољено закључење регистрованог партнерства;
- ако су га међусобно склопили старатељ и штићеник.

Рушљивост у случају принуде

Члан 41.

- (1) Регистровано партнерство је рушљиво ако је на његово склапање партнер пристао под принудом.

(2) Принуда постоји када је други партнер или неко треће лице силом или претњом изазвало оправдан страх код партнера и кад је он због тога пристао на закључење регистрованог партнерства.

(3) Страх се сматра оправданим кад се из околности види да је угрожен живот, тело или друго значајно добро једног или другог партнера, односно трећег лица.

Рушљивост у случају заблуде

Члан 42.

(1) Регистровано партнерство је рушљиво када је на његово закључење партнер пристао у заблуди о личности другог партнера или о некој његовој битној особини.

(2) Заблуда о личности постоји када је партнер мислио да закључује регистровано партнерство са једним лицем, а закључио га је са другим лицем (заблуда о физичкој личности), односно када је закључио регистровано партнерство са лицем са којим је желео, али то лице није оно за које се издавало (заблуда о грађанској личности), а партнер који је у заблуди не би га закључио да је за то знао.

(3) Заблуда о некој битној особини постоји када се ради о таквој особини због које партнер који је у заблуди не би закључио регистровано партнерство да је за њу знао.

Раскид регистрованог партнерства

Члан 43.

Сваки партнер има право на раскид регистрованог партнерства ако су партнерски односи озбиљно и трајно поремећени или ако се објективно не може остваривати заједница живота партнера.

2. Поступак

Тужба за поништење ништавог регистрованог партнерства

Члан 44.

(1) Тужбу за поништење регистрованог партнерства из узрока предвиђених чланом 38. овог закона, могу поднети регистровани партнери, лица која имају правни интерес да регистровано партнерство буде поништено и јавни тужилац.

(2) На основу тужбе из става 1. овог члана суд може поништити регистровано партнерство и након његовог престанка.

(3) Право на подизање тужбе за поништење ништавог регистрованог партнерства не застарева.

Тужба за поништење рушљивог регистрованог партнерства (принуда или заблуда)

Члан 45.

Регистровани партнер који је закључио регистровано партнерство под принудом или у заблуди може поднети тужбу за поништење регистрованог партнерства у року од годину дана од дана када је принуда престала или када је сазнао за заблуду.

Тужба за поништење рушљивог регистрованог партнерства (неспособност за расуђивање)

Члан 46.

Регистровани партнер који није био способан за расуђивање у тренутку закључења регистрованог партнерства, а накнадно постане способан за расуђивање, може поднети тужбу за поништење регистрованог партнерства у року од годину дана од дана престанка неспособности за расуђивање, односно од дана правноснажности судске одлуке о враћању пословне способности.

Поступак раскида регистрованог партнерства

Члан 47.

Поступак раскида регистрованог партнерства покреће се подношењем споразума о раскиду или тужбе за раскид.

Права наследника

Члан 48.

(1) Право на тужбу за поништење и раскид регистрованог партнерства не прелази на наследнике регистрованих партнера.

(2) Наследници регистрованог партнера могу наставити већ започети поступак у циљу утврђивања да је постојао основ за поништење регистрованог партнерства, односно раскида и споразумног раскида регистрованог партнерства.

Сходна примена других закона

Члан 49.

На сва питања везана за поступак за поништење и раскид регистрованог партнерства која нису уређена овим Законом, сходно ће се примењивати одредбе Породичног закона и Закона о парничном поступку.

VI ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Ступање на снагу

Члан 50.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Србије”.

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставно-правни основ за доношење Закона садржан је у члану 23. Устава Републике Србије, којим је зајемчено право на достојанство и слободан развој личности, као и у члану 18. Устава којим се јемче људска и мањинска права; а посебно на одредби да се људска и мањинска права тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Неопходност законског регулисања истополних заједница има два основа. Прво, то представља потребу грађана и грађанки Србије који фактички живе у различитим облицима истополних заједница, али нису у могућности да користе права која статус заједнице носи са собом. Друго, то представља међународну обавезу Србије, након пресуде Европског суда за људска права *Олари и други против Италије* (18766/11 и 36030/11) којом су чланице Савета Европе обавезане да законски регулишу заједнице особа истог пола.

Дискриминација ЛГБТ особа у Србији је на неприхватљиво високом нивоу, и држава има обавезу да активно гради механизме којима ће се дискриминација умањивати. Предуслов за умањивање дискриминације и хомофобије у друштву, јесте да се уклоне законодавне баријере за достојанствен живот ЛГБТ особа.

Усвајање Закона о регистрованим истополним заједницама ће великом броју појединаца значајно унапредити квалитет живота и статус у друштву, а никоме неће нанети штету. Доношењем овог закона, Србија се опредељује као модерно, уређено, грађанско друштво које брине о својим грађанима и грађанкама, и не прави разлику међу њима на основу сексуалне оријентације.

Увођење института регистроване истополне заједнице ће омогућити грађанима и грађанкама да остварују права и одговорности које су уобичајене за брачне парове и ванбрачне заједнице, као што је стицање заједничке имовине, наслеђивање имовине, остваривање права која су карактеристична за чланове породице као што су посете у болници и слично.

III. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ ОДРЕДБИ ЗАКОНА

Члановима 1. до 4. дефинишу се регистроване истополне заједнице, односно регистрована партнерства, начела на којима се те заједнице заснивају, као и заштита регистрованих партнера од насиља у породици.

Члановима 5. до 8. дефинисани су услови за регистрацију истополних заједница, случајеви у којима није могуће регистровати заједницу, као и примена Породичног закона на случајеве који нису обухваћени овим Законом.

Члановима 9. до 14. регулише се поступак регистрације истополних партнерстава, процедуре и обавезе органа државне управе у поступку регистрације, као и оснивање регистра истополних заједница.

Члановима 15. до 38. дефинишу се дејства и правне последице регистрованог партнерства у следећим областима: издржавање, имовински односи, наслеђивање, право на накнаду штете, право на пореско ослобођење, права у случају болести, права из пензијског здравственог и социјалног осигурања, права у току кривичног поступка и извршења кривичних санкција.

Члановима 39. до 49. регулише се престанак регистрованог партнерства, начини престанка партнерства, поступак и права и обавезе која из тога проистичу.

IV. СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ И СТУПАЊЕ НА СНАГУ НАРЕДНОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА

Разлог да се закон донесе по хитном поступку и да, према члану 50. Предлога закона, ступи на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику РС" је у неопходности да се предложена решења што пре почну спроводити у пракси, чиме би се обезбедило унапређење поштовања људских права грађана Републике Србије.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа – Чедомир Јовановић

2. Назив прописа

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О РЕГИСТРОВАНИМ ИСТОПОЛНИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум)

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење примарних извора права ЕУ и усклађеност са њима

б) Навођење секундарних извора права ЕУ и усклађеност са њима

в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

5. Уколико не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба констатовати ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

Не постоји одговарајући пропис Европске уније са којим је потребно обезбедити усклађеност.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

/

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

/